Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-175 d.d. 24 april 2014
(mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. P.M. Arnoldus-Smit en mr. A.P. Luitingh, leden en mevrouw mr. M.M.C. Oyen, secretaris)

Samenvatting

De Commissie is van oordeel dat primair de bewindvoerders verantwoordelijk waren voor het beheer van de betaalrekening en dat zij ook bevoegd waren de toegang van mevrouw X tot de betaalrekening in stand te laten. Aangeslotene mocht in beginsel afgaan op de bevoegdheid daartoe van de bewindvoerders en was niet gehouden zelfstandig een onderzoek te doen omtrent de vraag of er sprake was van een bijzondere beheersdaad waarvoor de toestemming van de kantonrechter benodigd was. Ook artikel 7 van de Voorwaarden stond daaraan niet in de weg. Consument heeft niet aannemelijk gemaakt dat de bevoegdheidstoekenning door de bewindvoerders in dit geval onmiskenbaar het karakter van een gewone beheersdaad te boven ging en Aangeslotene haar medewerking daaraan derhalve niet mocht verlenen. Gelet op het voorgaande oordeelt de Commissie dat de klacht van Consument ongegrond is.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- de brief van Consument van 12 november 2013;
- het door Consument ondertekende vragenformulier, ontvangen op 25 november 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 28 maart 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. De vader van Consument hield tot zijn overlijden op 8 juli 2012 bij Aangeslotene een betaalrekening aan. Bij de rekening hoorde een bankpas. Op het gebruik van de bankpas zijn de Voorwaarden gebruik ABN AMRO bankpassen (hierna: "de Voorwaarden") van toepassing. In artikel 7 van de Voorwaarden staat vermeld:
"De bankpas dient terstond bij het kantoor van de bank waar de rekening loopt te worden ingeleverd:
(…)
- bij overlijden of onder curatele stellen van de cliënt;
(…)

3.2. De geregistreerd partner van de vader van Consument, mevrouw X, was op de rekening van de vader van Consument gemachtigd en beschikte over een bij deze rekening behorende bankpas.

3.3. Bij beschikking van 1 december 2008 is bepaald dat de goederen van de vader van Consument onder bewind zijn gesteld en is de Stichting Y tot bewindvoerder benoemd. Op 2 februari 2010 is Stichting Y ontslagen als bewindvoerder en is notaris mr. Z vervolgens tot provisioneel bewindvoerder benoemd.

3.4. Stichting Y heeft Aangeslotene op 4 december 2008 bericht dat de machtiging van mevrouw X, waaronder het gebruik van de bankpas, mocht worden voortgezet. Ook de provisioneel bewindvoerder mr. Z heeft Aangeslotene bericht het niet redelijk te vinden mevrouw X haar bevoegdheden met betrekking tot de rekening direct te ontnemen.

3.5. De provisioneel bewindvoerder mr. Z heeft Aangeslotene op 15 november 2011 verzocht de volmacht, de bankpas en de toegang tot internetbankieren van mevrouw X in te trekken. Aangeslotene heeft bij brief van 17 november 2011 bevestigd dit verzoek te hebben uitgevoerd.

3.6. Mevrouw X heeft gedurende de periode dat de goederen van de vader van Consument onder bewind waren gesteld gebruik gemaakt van haar bankpas. Zij heeft hiermee bedragen opgenomen van de rekening van de vader van Consument en door middel van internet bankieren bedragen overgeboekt naar haar eigen betaalrekening.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument verzoekt de Commissie een principiële uitspraak te doen over de vraag of Aangeslotene heeft mogen toelaten dat mevrouw X over de rekening kon blijven beschikken en of Aangeslotene hiermee in strijd met artikel 7 van de Voorwaarden heeft gehandeld.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:

- De bewindvoerder heeft, door Aangeslotene te berichten dat mevrouw X gebruik mocht blijven maken van de rekening, een beheersdaad verricht waarvoor toestemming van de kantonrechter nodig was. Nu deze toestemming niet door

de kantonrechter is gegeven had Aangeslotene niet mogen toelaten dat mevrouw X gebruik bleef maken van de rekening.
- Aangeslotene heeft in strijd met artikel 7 van de Voorwaarden gehandeld door mevrouw X toestemming te geven gebruik te blijven maken van de bankpas behorende bij de betaalrekening van de vader van Consument.
- Aangeslotene is, door geen maatregelen te nemen terwijl zij op de hoogte was van de dementie van de vader van Consument en het feit dat mevrouw X de beschikking had over een bankpas behorende bij de rekening, tekort geschoten in haar zorgplicht waardoor mevrouw X aanzienlijke bedragen van de rekening van de vader van Consument heeft kunnen opnemen en kunnen overboeken naar haar eigen rekening

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. Tussen partijen staat vast dat mevrouw X gedurende de periode dat de goederen van de vader van Consument onder bewind waren gesteld een aanzienlijk bedrag van de rekening van de vader van Consument heeft opgenomen, dan wel via internetbankieren heeft overgeboekt naar haar eigen betaalrekening. Voorts staat tussen partijen vast dat de Stichting Y en vervolgens provisioneel bewindvoerder mr. Z Aangeslotene toestemming hebben gegeven om mevrouw X gebruik te laten blijven maken van de bankpas en internetbankieren behorende bij de volmacht op de betaalrekening van de vader van Consument.

5.2. Consument stelt zich op het standpunt dat het toestemming geven om te blijven beschikken over de betaalrekening een bijzondere beheersdaad betreft waarvoor de kantonrechter toestemming had moeten geven. Nu deze toestemming door de kantonrechter niet gegeven is, had Aangeslotene niet op het verzoek van de bewindvoerders in mogen gaan. Aangeslotene betwist dat er sprake was van een bijzondere beheersdaad en stelt voorts dat zij mocht afgaan op de beslissing van de bewindvoerders de bevoegdheid van mevrouw X tot de betaalrekening in stand te laten en dat artikel 7 van de Voorwaarden daartoe niet in de weg staat.

5.3. De Commissie is van oordeel dat primair de bewindvoerders verantwoordelijk waren voor het beheer van de betaalrekening en dat zij ook bevoegd waren de toegang van mevrouw X tot de betaalrekening in stand te laten.
Aangeslotene mocht in beginsel afgaan op de bevoegdheid daartoe van de bewindvoerders en was niet gehouden zelfstandig een onderzoek te doen omtrent de vraag of er sprake was van een bijzondere beheersdaad waarvoor de toestemming van de kantonrechter benodigd was. Ook artikel 7 van de Voorwaarden stond daaraan niet in de weg. Deze bepaling regelt alleen, dat voor het geval een consument het beheer over zijn vermogen verliest, zijn bankpas ingeleverd dient te worden. Dit laat onverlet dat, zoals in casu, een bewindvoerder als wettelijk vertegenwoordiger aan een ander bepaalde bevoegdheden tot beheer kan verlenen zoals in casu met betrekking tot de betaalrekening en waarop een bank mag afgaan. Consument heeft

niet aannemelijk gemaakt dat de bevoegdheidstoekenning door de bewindvoerders in dit geval onmiskenbaar het karakter van een gewone beheersdaad te boven ging en Aangeslotene haar medewerking daaraan derhalve niet mocht verlenen. Ook de omstandigheid dat Aangeslotene, zoals door Consument gesteld, op de hoogte was van de dementie van haar vader en van de overboekingen en opnamen van mevrouw X, behoefden voor Aangeslotene geen aanleiding te vormen de toegang van mevrouw X tot de betaalrekening terstond of op enig moment nadien te ontzeggen. Daarbij neemt de Commissie mede in aanmerking de verantwoordelijkheid van de bewindvoerders voor het uitoefenen van toezicht op de handelingen van mevrouw X met betrekking tot de betaalrekening.

5.4. Gelet op het voorgaande oordeelt de Commissie dat de klacht van Consument ongegrond is.

5.5. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.